

[Hans Nielsen.]

Færøerne forringes fra Dag til Dag, og fordi Fattigdommen deroppe bliver større og større fra den ene Dag til den anden. For ganske nylig indeholdt „Nationaltidende“ og „Berlingske Tidende“ lange Telegrammer fra Færøerne, hvori det oplystes, at de Fiskere, der var kommet hjem nu efter deres Rejser til islandske og grønlandske Farvande, havde haft en Aarsfortjeneste af ca. 500 Kr. For et Par Aar tilbage, da jeg rejste dette Spørgsmaal her, oplyste jeg, at de samme Fiskere tjente 700 Kr. i aarlig Indtægt, og den Gang blev der protesteret voldsomt mod, at disse Oplysninger var korrekte. Nu meddeler altsaa Byens to konservative Blade, at de fattige færøske Fiskeres Aarsindtægt er gaaet ned til 500 Kr.

Disse sørgelige økonomiske Forhold paa Færøerne kan jo ikke blive ved at fortsættes, uden at der maa gøres noget fra Danmarks Side; og efter min og manges Mening vil man bedst kunne hjælpe den færøske Fiskerbefolkning til bedre Kaar ved at skaffe dem en Fiskerflaade, som er af samme Slags som den, Island har anskaffet sig. Jeg bestyrkes i saa Henseende ved mange Meddelelser fra Færøerne i denne Sommer om, at engelske Trawlere i store Mængder har ligget Vest for Myggenæs og har haft et stort og rigt Fiskeri, medens de færøske Fiskere maatte sejle paa deres gamle Baade langt bort til Island og Grønlands Kyster for at fiske med længst kaserede Metoder. Jeg synes, at dette Spørgsmaal er saa alvorligt for os hernede, naar vi vedblivende skal have Samarbejde med Færøerne, at vi maa tage det op til alvorlig Overvejelse.

Jeg forstaa heller ikke, hvorledes det er gaaet til, at disse to Trawlere, som Staten altsaa havde givet et stort Laan i, er gaaet ud af dansk Besiddelse, for der var jo Mænd her i Landet og Mænd her i denne Sal, som i den kritiske Situation endogsaa var parat til at stille meget betydelige Kapitaler til Raadighed, for at vi kunde bevare de to Trawlere paa Færøerne. Hvad har den højtærede Regering gjort for at hindre, at disse to Trawlere er gaaet fra dansk og over i engelsk Besiddelse?

Jeg ønsker samtidig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde finde Tiden belejlig til at søge at realisere de Planer om en Forbedring af det færøske Fiskeri, som var paa Tale forrige Aar, Planer, bag hvilke der stod meget indflydelsesrige Mænd med Direktør Chr. H. Olesen i Spidsen, Planer, som efter min

Formening havde Udsigt til fra privat Side her i Landet at faa en meget stor økonomisk Støtte, alt for saa vidt den højtærede Landbrugsminister havde stillet sig villig i saa Henseende.

Jeg beklager meget, at denne Plan er strandet, og jeg vil meget indtrængende spørge den højtærede Landbrugsminister, om Regeringen ikke nu vil gaa med til at søge denne Plan realiseret i alle Tilfælde for Færøernes Vedkommende. Jeg synes ogsaa, her er et Omraade, hvor de rige Selskaber hernede passende kunde dokumentere deres patriotiske Sindelag. Det er jo i Almindelighed saaledes, at der kun er et enkelt stort Selskab, som yder store Beløb til det ene og det andet Formaal — vi kender alle dette Selskabs Navn —, men vi har andre store rige Selskaber som f. Eks. de danske Sukkerfabrikker, der Aar efter Aar indskovler Masser af Penge, men aldrig nogen Sinde viser deres Offervillighed, naar det gælder slige Formaal som det, jeg taler om her. Jeg synes, at for saa vidt den højtærede Regering vilde gaa i Spidsen paa dette Omraade, vilde det være forholdsvis let at overbevise saadanne rige Selskaber om Nødvendigheden af, at de ogsaa ydede deres Medvirkning til Løsningen af dette Spørgsmaal, der har den allerstørste Betydning med Hensyn til det fremtidige Forhold mellem Færøerne og Danmark. Thi nu kan det være meget morsomt og hyggeligt, at de færøske Dansere kommer herved om 2—3 Uger, og skulde man dømme efter, hvad der staar i Bladene i Dag, er det jo den vigtigste Begivenhed, der nogen Sinde har fundet Sted Danmark og Færøerne imellem — jeg har aldrig set Bladene ofre saa mange Spalter paa Færøerne, som de gør i Dag i Anledning af disse færøske Danseres Ankomst — . . . (*Fraenkel*: Jo, Hundevædeløb!) . . . ja, men det vedrører strengt taget ikke Færøerne — men jeg gør opmærksom paa, at oppe paa Færøerne vil det ikke have nogen stor Betydning med Hensyn til Forholdet mellem Færøerne og os, der er det de økonomiske Spørgsmaal og Spørgsmaalet om Danmarks Villie til at række dem deroppe, der er fattige, en hjælpende Haand, der er de afgørende.

Derefter vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, om der i hans Ministertid er foretaget Ændringer i de Regler, som gælder for Garantien for Eksportkreditter. Vi har jo stadig en ganske forfærdelig stor Arbejdsløshed her i Landet, og efter min Formening burde Regeringen paa alle Omraader bestræbe sig for at skaffe Arbejde. Nu er det mig be-